

عنوان مقاله:

تحلیل بینامتنیت نقاشی و طراحی لباس در غرب و مقایسه آن در ایران عصر حاضر

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فرزانه تورانی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی پارچه و لباس موسسه آموزش عالی کمال الملک

زیبا کاظم پور - استادیار موسسه آموزش عالی کمال الملک

خلاصه مقاله:

طراحی مد و لباس یکی از عرصه های ظهور هنر و خلاقیت است که همواره با سایر هنر ها رابطه بینامتنی داشته است. بینامتنیت یعنی خوانش متن با توجه به متون دیگر و مبتنی بر این اندیشه است که متن، نظامی بسته و مستقل نیست و با متون دیگر ارتباط دارد. رابطه بینامتنی میان طراحی لباس و سبک های نقاشی یکی از موفق ترین و زیباترین این روابط است. تحقیق حاضر در پی پاسخ به این پرسش است که تأثیرات بینامتنی میان طراحی لباس و سبک های نقاشی در غرب و ایران چگونه است. روش تحقیق توصیفی تحلیلی است، روش گردآوری مطالب کتابخانه ای، از طریق فیش برداری و تصویرخوانی است. روش تجزیه تحلیل داده ها کیفی است. بر اساس نتایج تحقیق می توان گفت با ظهور سبک های مدرن نقاشی، زمینه برای تأثیرپذیری طراحی مد و لباس از سبک های نقاشی مدرن در غرب فراهم شده است. نمونه هایی از آثار طراحان مد تأثیرپذیری آنها از سبک کوبیسم، امپرسیونیسم، سورئالیسم، هنر مفهومی و... را نشان می دهد. رابطه میان آثار نقاشی ایرانی و طراحی لباس نیز در ده ه اخیر در ایران به چشم می خورد اما این ارتباط به شکل منسجم و سبک رایج پوشش ظاهر نشده است. در مواردی بین اثر طراحی شده در عرصه مد و لباس و پیش متن آن یعنی نقاشی رابطه بینامتنی قوی وجود دارد به شکلی که برگرفتنی لباس از اثر نقاشی کاملاً آشکار است و نشانه ها با اندک تغییراتی بر لباس ظاهر شده اند. در مواردی رابطه ترانسانه ای قوی میان نشانه های متن پیشین نقاشی و متن جدید یعنی لباس وجود دارد که نشان از نبوغ و خلاقیت طراحان مد و لباس در خلق متن جدید است.

کلمات کلیدی:

بینامتنیت، طراحی مد و لباس، سبک های نقاشی، لوران ژنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042553>

